

## Arrest

nr. 56 307 van 18 februari 2011  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet genoemd).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DESTOOP, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 30 december 2008, verklaart er zich de volgende dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 19 oktober 2010, verstuurd op 20 oktober 2010.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

*“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pasjtoen van afkomst te zijn. U bent geboren in 1372 (Afghaanse kalender, ca 1993) in het dorp Solana in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar. U ging naar school tot en met de zesde graad. Uw vader zette zijn studies in de geneeskunde stop ten tijde van de Russen in Afghanistan. Later zette hij zijn opleiding verder in Peshawar. Het laatste jaar van het talibanbewind werkte uw vader als dokter voor de taliban. Met de val*

*van het talibanbewind stopte zijn engagement voor deze organisatie en studeerde hij in Khost af als dokter. Vervolgens werkte hij als arts voor de Karzai-regering, tot hij na geen gevolg te hebben gegeven aan twee dreigbrieven door de taliban ontvoerd werd. Na de verdwijning van uw vader werd u ook tot tweemaal toe door de taliban benaderd met de vraag zich bij hen aan te sluiten. U besloot het land te verlaten en kwam op 30 december 2008 in België aan, waar u zich de volgende dag vluchteling verklaarde.*

*Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een taskara en een diploma neer.”*

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- uit een leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker ongeveer vier jaar ouder is dan hij beweert;
- volgens de federale politie is verzoekers taskara vals;
- verzoeker slaagt er niet in een duidelijk zicht te bieden op zijn scholing;
- verzoeker legt uiterst vage en tegenstrijdige verklaringen af over zijn school;
- verzoeker weet zo goed als niets over het werk van zijn vader;
- verzoeker heeft van verschillende aspecten van het dagelijkse leven in Sholana een erg gebrekkige kennis;
- verzoeker weet niets over de geldende machtsverhoudingen;
- verzoeker legt geen eensluidende verklaringen af over het ogenblik waarop hij Chaparhar verliet;
- bijgevolg heeft verzoeker onvoldoende aannemelijk gemaakt dat hij steeds in Chaparhar gewoond heeft;
- aangezien verzoeker beweert dat zijn asielrelaas zich kort voor zijn vertrek naar Europa in Chaparhar afspeelde, komt hij niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus;
- doordat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegt over zijn verblijfplaats kunnen de Belgische asielinstanties geen duidelijk beeld krijgen van zijn nood aan bescherming;
- verzoekers diploma geeft geen informatie over zijn verblijfplaatsen.

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te hervormen en hem in hoofddorde de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen en in ondergeschikte orde subsidiaire bescherming.

Verzoeker voert in zijn eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker stelt dat de website van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken Afghanistan als zeer gevaarlijk bestempelt en ieder bezoek aan het land ten zeerste afraadt. Verder stelt verzoeker dat het Commissariaat-generaal de provincie Nangarhar in zijn beleidsnota als gevaarlijk erkent. Vervolgens herhaalt verzoeker zijn asielmotieven en betwist hij de argumenten van de bestreden beslissing door te wijzen op zijn jeugdige leeftijd.

In zijn tweede middel voert verzoeker de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aan. Verzoeker herhaalt zijn eerder aangehaalde argumenten en verwijst opnieuw naar de beleidsnota van het Commissariaat-generaal en naar de informatie op de website van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken.

Verzoeker heeft aan zijn verzoekschrift fotokopieën toegevoegd van zijn taskara en van het diploma dat zijn vader behaald heeft. Verzoeker heeft de Raad ook nog een faxkopie van zijn paspoort bezorgd.

2.2. De Raad is van mening dat de commissaris-generaal terecht geoordeeld heeft dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij steeds in het district Chaparhar gewoond heeft. Zo blijkt verzoeker zich niet meer te herinneren of zijn school al dan niet een lyceum was, verklaart verzoeker foutief dat in de periode hij school liep er geen meisjes naar zijn school gingen, weet hij niet wanneer het schooljaar in zijn streek begint, blijkt verzoekers kennis van het dagelijkse leven in zijn streek zeer beperkt te zijn en zijn de geldende machtsverhoudingen hem totaal onbekend. De Raad sluit zich daarvoor aan bij de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoeker verklaart deze vaststellingen in zijn verzoekschrift door te wijzen op zijn jeugdige leeftijd en herhaalt dat hij op 20 augustus 1993 geboren is. Aan deze bewering kan echter geen geloof gehecht worden, zoals ook reeds terecht vastgesteld door de commissaris-generaal. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoekers leeftijd op 3 februari

2009 op basis van een geneeskundig onderzoek op 20,3 jaar geschat werd. Verder blijkt ook dat de federale politie heeft vastgesteld dat verzoekers taskara "niet overeenstemt met hun persoonlijke documentatie" (zie beslissing Dienst Voogdij 17 maart 2009). Verzoeker betwist deze vaststellingen niet. Bijgevolg slaagt verzoeker er niet in om de vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen en aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit het district Chaparhar. Verzoeker toont ter terechtzitting het originele paspoort (waarvan kopie werd toegevoegd aan het verzoekschrift) dat hem werd afgeleverd door de Afghaanse ambassade in Brussel. Daargelaten de vaststelling dat het paspoort vermeldt dat verzoeker geboren is in Nangarhar terwijl uit het administratief dossier blijkt dat hij steeds verklaard dat hij geboren is in het district Chaparhar, merkt de Raad op dat het van algemene bekendheid is dat de registers van burgerlijke stand in Afghanistan ten gevolge van de decennialange burgeroorlogen gedurende jaren niet werden bijgehouden dan wel volledig vernietigd werden. Verzoeker legt evenmin een document neer op basis waarvan de ambassade zich heeft gesteund om een dergelijke nationaliteitsverklaring op te stellen en aan verzoeker te overhandigen. Er kan bijgevolg van worden uitgegaan dat het aan verzoeker overhandigde document bijgevolg verstrekt werd louter op basis van zijn verklaringen. Indien dit document verzoekers nationaliteit zou bewijzen maakt verzoeker, gelet op zijn zeer gebrekkige kennis over zijn beweerdde streek van herkomst, geenszins aannemelijk afkomstig te zijn uit Chaparhar.

Aangezien verzoekers asielrelaas zich in het district Chaparhar afspeelt, maakt hij bijgevolg ook niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus benadrukt de Raad dat, in de mate dat verzoeker hiervoor verwijst naar de veiligheidssituatie in Chaparhar, de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst is onontbeerlijk om uit te sluiten dat verzoeker gelet op artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet, afkomstig zou zijn uit een streek waar geen risico aanwezig is. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Chaparhar zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412). Het uittreksel van de website van het ministerie van buitenlandse zaken omtrent het reisadvies voor Afghanistan alsook de beleidsnota van het Commissariaat-generaal inzake de asielaanvragen van Afghaanse asielzoekers doet aan hetgeen werd vastgesteld geen afbreuk.

Waar verzoeker nog een kopie neerlegt van het diploma geneeskunde van zijn vader merkt de Raad op dat aan fotokopieën en faxkopieën geen bewijswaarde kan worden verleend, omdat ze gemakkelijk door knip- en plakwerk te vervaardigen zijn.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER